

2.6 Horpa

Oppskrift 1864 av L. M. Lindeman etter Olea Pedersdatter Jølstad, Brandval, Hedmark.

Orig.ms. NB Mus ms 6859:578, nr. 92. Lindemans manuskriptsamling, renskrift. BIN 0180 TSB A 38

Søsteren tala te Søsteren sin,
- Diben Dal falder ind, -
nu vil vi gaa te Skjødestrand,
og vaske vore Ben saa hvite
saa vi kan bli to Søster saa li - ge.
- Strengen var af røde Guld
stilles mit hele Liv. -

Etter renskriften står det "/:Det mellom //\\ staaende, er indskudt ved Sammenblanding af 2 Vers og maa falde væk:/".

Oppskrift 1864 av L.M. Lindeman etter Olea Pedersdatter Jølstad, Brandval, Hedmark.

Orig.ms. UBO Mus ms 6858:578, nr. 92. Lindemans manuskriptsamling, kladd (første strofe).

Orig.ms. UBO Mus ms 6860:578, nr. 92. Lindemans manuskriptsamling, kladd (str. 2-5).

BIN 0180 TSB A 38

1. Sösteren tala te Sösteren sin,
- Diben Dal falder ind, -
nu vil vi gaa te Skjödestrand,
//og hvaske vore Ben saa hvite
saa vi kan bli to Söster saa lige.\\
- Strengen var af röde Guld
stilles mit hele Liv. -
2. Den ældste skau den yngste uti
men aldri skal du Landet naa
3. Aa kjære mi Söster hiælp mig til Land
saa skal du faa mit röde Guldband
4. Det röde Guldband det faar jeg vel lel
men aldri skal du Landet naa
5. Der kom to Fiskere ud mæ Strand
som trak da Liget op paa Land

Transkripsjon av Ingrid Gjertsen etter opptak med Rønnaug Vangen, Lom, Oppland.

NVA ms 200 Upublisert manus til Norske Mellomalderballadar 2.

BIN 3728 TSB A 38

Udatert oppskrift av Rolf Myklebust etter Rønnaug Vangen, Bøverdalen, Oppland.

NRK Rolf Myklebust MAGN

BIN 0269 TSB A 38

1. Det va' tvæ syst så like.

- Linden. -

Døm ville sta vaske se' kvite.

- Borgensøn.

Jomfru me' tvinga. -

2. Nei um me vaska oss natt og dag.

Så bli oss ikkje kvitar 'ell Gud ha' oss skapt.

3. Den eldste 'ytte den yngstre frå strand.

For det ho vilde få hennar festarmann.

4. Så kom det ei vindgust synna.
Å bles ho inn på grunna.
5. Så kom det ein vindgust norda.
Å bles ho ut på fjorda.
6. Så kom det ein vindgust frå elle land.
Å bles ho inn på kvitan sand.
7. Så tog dem henna' kvite kropp.
Å gjorde harpestokken tå.
8. Så tog dem henna' finger små.
Å gjorde harpepinnein tå.
9. Så tog dem henna' gule hår.
Å gjorde harpestringen tå.
10. Harpa slo det fyste.
Bruri var mi syster.
11. Harpa slo det andre.
Brure heiti Anna.
12. Harpa slo det treia.
Brure to' te' beia.
13. Harpa slo det fjole.
Brure se' forgjorde.
14. Harpa slo det femte.
Brure ville døm hente.
15. Harpa slo det sjette.
Brure var i hekse.
16. Høgge silju, høgge osp.
Høgge den ved som skal brennas kvast.